

זוהר פרשת נשא (קמ ע"א)

שהכהנים נושאים כפיהם מתעוררת מידת החסד הממתקת הדינים של - כ"ה - המלכות וכנסת ישראל מתברכת

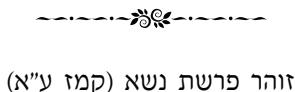
רבי שמעון אמר בזמן שאותה כ"ה נתעוררה בדיניה אין העולם יכול לעמוד בפניה, ובשעה שהכהנים נושאים כפיהם הבאים מחסד, נתעורר החסד שלמעלה ונתחבר בכ"ה הזו, ונמתקת ומתברכת בפנים מאירות לבני ישראל, ונתבטלו מהם הדינים, זה שכתוב **כה תברכו את בני ישראל, ולא לשאר עמים**, לפיכך כהן ולא אחר, כהן, כדי שיתעורר זה הכתר שלו שהוא חסד, על ידיו שהוא נקרא חסיד, שכתבו תמיד ואוריך לאיש חסידך, והוא בא מצד החסד, וכתבו וחסידך יברכוכה, אל תקרא יברכוכה אלא יברכו כ"ה, כה תברכו, בשם המפורש, כה תברכו, בלשון הקודש, למדנו אמר רבי יהודה בשעה שהכהן שלמטה עומד ונשוא כפיו, כל כתרים הקדושים שלמעלה נתעוררים ונתתקנים להתברך, ומאירים מעומקה של הבאר, שנמשך להם ברכות מן עומק שהוא שנמשך ויוצא תמיד ואינו פסוק, שנובעים מעינות לכל העולמות, ומתברכים ויונקים מכלם, ולמדנו שבאותו זמן לחש ושתיקה נעשה בכל העולמות, משל למלך שרוצה להזדוג עם המטרונה, ורוצה ליכנס אליה בלחש, כל משמשיהם נתעוררים בזמן ההוא ומתלחשים, הרי המלך בא להזדוג עם המטרונה, מי היא המטרונה, זו כנסת ישראל, מי היא כנסת ישראל, סתם, למדנו שא"ר יצחק הכהן צריך לזקף יד ימנית על השמאלית, שכתוב (ויקרא ט') וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם, ידו כתוב ואל ידיו, משום שמשובחת הימנית על השמאלית, אמר רבי אלעזר סוד הדבר הוא, לפי שכתוב והוא ימשול בך^[יח]

הכהן הרוצה לישא את כפיו צריך להוסיף קדושה על קדשותו לקדש ידיו ע"י ידיהם של הלויים ולקבל קדושה של מים מידיהם.

למדנו כהן הרוצה הרוצה לישא את כפיו צריך להוסיף לו קדושה על קדשותו, וצריך לקדש את ידיו על ידי קדוש, איזו הן ידיים של קדוש, זה הלוי, שצריך הכהן לקבל קדושה של מים מידי, שכתוב וקדשת את הלויים, הרי הם קדושים, וכתוב בהם בלויים (במדבר י"ח) וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך, מכאן שכל כהן הנושא את כפיו צריך להתקדש על ידי קדוש, שיתוסף קדושה על קדשותו, ועל כן לא יקבל הקדושה של

זיו הזוהר יח. כי ה' אצבעות דימין רומזות על ה' חסדים וה' אצבעות דשמאל רומזות על ה' גבורות, והיינו

מים מאיש אחר שאין הוא קדוש, ובספר צניעותא דספרא למדנו, **שהלוי שנתקדש הכהן על ידו צריך הוא להתקדש בתחלה, ולמה ע"י לוי, יתקדש הכהן על ידי כהן אחר**^[ט] למדנו שכהן אחר לא נצרך לזה, שהרי כהן שאינו תמים לא נצרך זה הכהן תמים להתפגם על ידי זה הפגום שאינו תמים, אבל לוי שהוא תמים, וראוי לעלות על הדוכן לעבוד באהל מועד, הרי תמים הוא והרי נקרא קדוש, שכתוב וקדשת את הלויים, אמר רבי תנחום אף נקרא טהור, שכתוב והטהרת אותם, ובשביל זה צריך הכהן להוסיף קדושה על קדושתו, למדנו כהן הנושא את כפיו צריך שלא יחבר יצבעותיו אחת לאחת, כדי שיתברכו כתרים הקדושים כל אחד ואחד בלבדו כמו שראוי לו^[כ] יען כי השם הקדוש צריך להתפרש באותיות נרשמות, שלא תהינה מעורבות זו בזו, וצריך לכוון באלו הכוונות, אמר רבי יצחק מבקש הקב"ה שיתברכו העליונים בשביל שיתברכו התחתונים, ויתברכו העליונים שהם קדושים בקדושה עליונה, ע"י התחתונים שהם קדושים בקדושה עליונה, שהם קדושים יותר מכל הקדושים שלמטה, שכתוב וחסידיך יברכוכה, אמר רבי יהודה כל כהן שאינו יודע סוד זה, וא"י למי מברך, ומה היא הברכה שמברך, ברכתו אינה ברכה, וזהו שכתוב (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וגו', מהו דעת, דעת סתם, ותורה יבקשו מפיו, עליונים יבקשו מפיהו, ומה יבקשו מפיהו, תורה, תורה סתם^[כא] זו התורה שלמעלה שנקראת תורה סתם, שלמדנו תורה שבכתב ותורה שבע"פ קשורות באותן כתרים העליונים שנקראים כך, ומה הטעם, כי מלאך ה' צבאות הוא, ולמדנו שצריך הכהן לכוון באותן הענינים שלמעלה, לייחד שם הקדוש כמו שנצרך.

זוהר פרשת נשא (קמז ע"א)

אין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה, ומשנמצאת למעלה אף למטה נמצאת, ובכל כך תולה זה בזה הן לטוב והן לרע, לטוב

ר' אלעזר אמר בוא וראה אין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה, ומשנמצאת למעלה אף למטה נמצאת, ובכל כך תולה זה בזה הן לטוב והן לרע, לטוב, שכתוב (הושע ב) אענה את השמים והם יענו את הארץ, לרע, שכתוב (ישע"י כ"ד) יפקד ה' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה, אמר רבי יהודה לפיכך כתוב אמור להם, סתם, שיתברכו עליונים ותחתונים כלם כאחד, שכתוב כ"ה תברכו, בתחלה, ואח"כ את בני ישראל, אמרו להם, סתם, שיתברכו כלם כאחד, יברכך ה', למעלה, ושמרך, למטה, יאר ה'

זיו הזוהר

יתכן כן, כי הכהן התמים יתפגם ע"ז. כ. כתרים הקדושים היינו הספירות הקדושות, שלכל ספירה נשפע שפע של כח ומין אחר, לאחת חסד לאחת גבורה ולאחת רחמים וכו' כידוע. כא. כל דבר שנאמר סתם יש לפרשו בב' אופנים, בענין שלמטה בפשוט, ובענין שלמעלה ברמז, והתורה שלמעלה היינו תורה שבכתב רמז על התפארת, והתורה

העשר מדות או ספירות, והחסדים הן בבחי' זכר, והגבורות הן בבחי' נוקבא, וזהו הרמז של והוא ימשל כך, היינו התגברות בחי' זכר, והמושל תמיד גבוה מזה שמושל עליו. יט. הלשון כהן אחר ולא אמר כהן חבירו, זה מרו העל כהן בעל מום במום הגלוי שאינו רואי לנשיאת כפים, יהי' הוא עכ"פ המקדש במים לכהנים התמימים, וע"ז מתרץ דלא

פניו אליך, למעלה, ויחנך, למטה, ישא ה' פניו אליך, למעלה, וישם לך שלום, למטה, רבי אבא אמר כלם כאחד מתברכים בכ"ב אותיות מפותחות של השם כ"ב הקדוש, שנכלל ונסתם כאן^[כב] בהכ"ב אותיות כלם מתברכים, והן רחמים תוך רחמים שלא נמצא בהן דין, ולא, הרי כתוב ישא ה' פניו אליך^[כג] אמר רבי אבא ישא, יסלק ויעביר הרוגז כדי שלא יהיה נמצא דין כלל,

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו
 לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ
 נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות
 הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון
 מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים,
 בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו
 שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש
 פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך
 הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך
 להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש
 זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה
 בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר
 האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
 בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

זיו הזוהר

משחרף. **כג.** זה מובן על פי המשמעות בכל מקום נושא פנים היינו הגם שזה חייב ואינו שוה ואינו ראוי לטובה זו אעפ"כ נושא לו פנים לעשות לו הטובה, נמצא שנסתר בזה ענין חיוב מצד הדין לרע, ומתרץ רבי אבא שאין בזה המשמעות של נושא פנים, אלא הכונה שע"י הארת פניו לישראל יסולק ויתבטל ממילא הדין מישראל, וענינו ההיפוך מן הסתרת פנים.

שבע"פ שלמעלה רמו על המלכות. **כב.** שם הקדוש הזה הוא השם הידוע הנקרא שם בן כ"ב אותיות היוצא מן הפסוקים של ברכת כהנים בדרך נסתר על ידי חילופי אותיות באלפ"א בית"א שונות כמבואר בספר הפרדס, וכאן נרשם בר"ת של תפלה זו -אנא נאור קבל תפלת מבקשיך. פנה סכות תחנת מיחדיך. פשעינו סלח פדה סעד ישראל מיחליך. דרוש ישועתינו והושיענו נחה סלה יודעיך

יִשְׂאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאִם יִדְעַתְּ שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוּם?" אֲשִׁיב, "כִּן."

יִשְׂאֲלוּ, "וַיְמָה עָשִׂיתְ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִיְלִיוֹנֵי סִפְרִים עַל הַזֹּהֶ"ק, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שְׁכַל הַרְבָּנִים וְהָרְאִישִׁי יִשְׁבּוֹת שְׁלֵא אוֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלָהֶם לְלַמֵּד זֹהוּר הַקְּדוֹשׁ הֵם רְאִישֵׁי הָעָרֵב רַב [כֹּל זֶה כְּתוּב בְּזוֹהֶ"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סִפְרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵךְ הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סִפְרִים וְכֹל אַחַד יָכוֹל לְרְאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגְיָעִים לְכֹלֹל יִשְׂרָאֵל מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֹה הִיא הָאֲמַת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."